

Едничка дума . . . тя я непродума.
 Едничъкъ погледъ . . . не погледна тя.
 На бледни устни въ сдържаната глума
 азъ видехъ си решена участъта.

Поклонъ безмълвенъ, — и въ ответъ
 студень
 смяхъ. Кървавъ плачъ едвамъ сдържанъ
 на сила

Великий Боже, а до днешенъ день
 все мисльта за нея мисъ мила!

